

чай, когато цѣната на кило ржжъ и чифтъ обуца бжде по 20 гр., тя ще прѣстане да расте, защото чакъ тогава сичкитѣ купувачи ще са задоволижтъ. Тѣ сичкитѣ искали да си набавижтъ разни стоки за 200 гр. и достигнали това. А какво ще стане ако паритѣ въ обществото са уголѣмижтъ двойно, а стокитѣ си останжтъ пакъ сжщитѣ. Сега у сичкитѣ членове на обществото са намѣрватъ 200 гр., за това, ако по такава цѣна са распродаде стоката, то не сѣки ще остане доволенъ; сѣки ще си мисли тжй: «азъ имамъ йоще пари, а нѣма какво да купиж; защо азъ тогава не уголѣмихъ цѣната на ржжътъ, макаръ да бѣхъ купилъ по сжкпо но по много отъ сега. Други пжтъ ще бжж по уменъ.» Тжрговцитѣ, отъ своя страна, вижджтъ, че, макаръ стоката имъ да са е похарчила, но йоще их тжрсижтъ. Когато ся яви стока въ такова количество, то купувачитѣ ще са надпреварвжтъ да их разземжтъ, а тжрговцитѣ напротивъ, ще са сговарижтъ, и цѣната ще са подигне. Ако тя са подигне до 30 гр. кило то и чифтъ обуца, то пакъ сичкитѣ не ще да останжтъ благодарни, защото има йоще останали пари и тжрговцитѣ ще видижтъ това, така щото, на подирния пжтъ цѣната пакъ ще са подигне. Това ще са повтаря до тогава до когато цѣната не стане равна на 40 гр. кило то и толкова — чифтъ обуца. Въ този случай, не само лични пари, но нѣма да има и надпрѣварвание между купувачитѣ, и такава цѣна ще стои до тогава до като количеството на паритѣ стане равно на стоката. Ако слѣдъ нѣколко врѣме количеството на стоката са удвой тжй щото ще бжде 10 кила ржжъ и 10 чифта обуца, то цѣната на тжзи стока ще падне, защото инакъ, ще остане лична стока която продавачитѣ ще гледжтъ да похарчатъ и за това ще й намалижтъ цѣната. Отъ сичко това са види, че когато общество то има разни стоки и пари, съ помощъта на които става размѣната на тѣзи стоки, то цѣната на тѣзи